

Els escrits signats expressen estrictament l'opinió dels seus autors a títol personal, sense que la publicació en el butlletí EL SAC impliqui compartir-les.

AQUEST BUTLLETÍ INTERN DE LA SAC, DE DIVULGACIÓ GRATUÏTA I PERIODICITAT BIMENSUAL, RESTA OBERT A TOTS ELS SUGGERIMENTS I COL·LABORACIONS (MITJANÇANT OPINIONS, ARTICLES O D'ALTRES FORMES) DE TOTS ELS SEUS LECTORS. ACTUA COM A CONSELL DE REDACCIÓ DEL BUTLLETÍ LA JUNTA DE LA SOCIETAT ANDORRANA DE CIÈNCIES. PODEU ENVIAR ELS VOSTRES ESCRITS, DEGUDAMENT SIGNATS, AL LOCAL SOCIAL DE L'ENTITAT, PER CORREU, PER FAX O PER CORREU ELECTRÒNIC.

BUTLLETÍ CULTURAL NÚM. 139 SETEMBRE-OCTUBRE 2008

EDITORIAL

Per Pere Postius i Robert
 Vocal de la junta de la SAC

Cap descobriment de la ciència no ha generat tanta expectació mediàtica com l'experiment que es realitzarà al Centre Europeu d'Investigació Nuclear (CERN), situat entre les fronteres de França i Suïssa, al nord-oest de la ciutat de Ginebra.

Un rap sobre l'accelerador de partícules triomfa a Youtube

El CERN és una institució de recerca internacional en física de partícules, especialment dedicada al treball amb acceleradors de partícules. Per això no ens ha de sorprendre que més d'un milió de persones (exactament 1.118.890, i això que segons els entesos no són molt bons com a rapers) ja hagin vist a Youtube fins al dia 7 de setembre a les 20.30 h el vídeo penjat el 28 de juliol, on un grup de científics del CERN han compost—per explicar-ne, a ritme de rap, el funcionament—l'accelerador de partícules més gran del món.

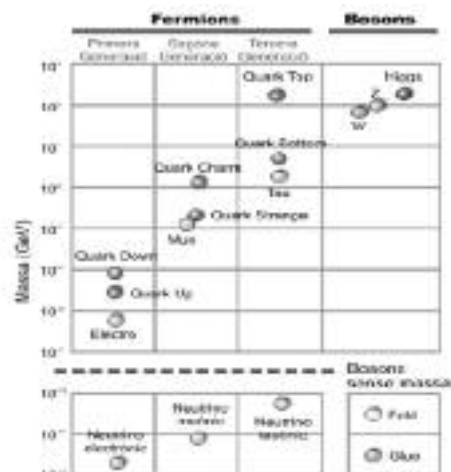
Fundat el 1954 per 12 països europeus, el CERN és avui en dia un model de col·laboració científica internacional i un dels centres d'investigació més importants del món. De fet, és la nova versió de la torre de Babel del segle XXI, amb una inversió econòmica aproximada d'uns 4.000 milions d'euros i uns 10.000 científics treballant-hi. Actualment té 20 estats membres, els quals comparteixen el finançament i la presa de decisions en l'organització. A part d'aquests estats, 28 països més no membres participen amb científics de 220 instituts i universitats en projectes instal·lats al CERN i n'utilitzen les instal·lacions. D'aquests països no membres, vuit estats i organitzacions tenen la qualitat d'observadors i participen en les reunions del centre.

Però per què aquest experiment ha generat tan enrenou ?

Si mirem una mica els titulars de la premsa podem trobar-hi enunciats tan suggeridors com "trobar la partícula divina", "confirmar els bosons de Higgs" o "un forat negre", que ens volen captivar i cridar l'atenció de l'experiment que es realitzarà el 10 de setembre.

L'LHC (Large Hadron Collider, el Gran Col·lisionador d'Hadrons), està construït en un túnel de 27 km de circumferència (al lloc on hi havia l'antic accelerador LEP), cobert entre 50 i 175 m sota terra. La finalitat de l'accelerador de partícules serà fer col·lidir feixos d'hadrons.

Els hadrons són partícules sensibles a la força nuclear forta i estan formats per quarks. Poden ser de dues menes: els barions, formats per 3 quarks, i els mesons, formats per 2 quarks. Per tant,

SUMARI

ACTIVITATS AMB ALTRES ENTITATS
Trobades Culturals Pirinenques
De Pont de Suert a Ripoll
 Per Antoni Pol i Solé

ACTIVITATS A L'UCE
21a Diada andorrana a Prada
de Conflent en imatges

PERFILS DELS CONFERENCIANTS
 Jordi Pasques i Canut
 Lluís Obiols i Perearnau
 Francisco Beltrán Lloris

AGENDA DE LA SAC

aquesta vegada no es tracta d'accelerar electrons, sinó protons, que tenen una massa unes 1.836 vegades més gran o, fins i tot, ions de plom, molt més massius encara. Cada protó adquirirà una energia de 7 TeV, motiu pel qual en els xocs alliberaran 14 TeV.

En canvi, quan es tracti de ions plom, l'energia alliberada en la col·lisió serà de 1150 TeV.

Només les partícules que tenen una càrrega elèctrica neta poden ser accelerades. El mètode d'acceleració es basa en l'atracció i la repulsió entre les partícules i una llarga sèrie d'electrodes on s'apliquen camps electromagnètics alterns (també s'utilitzen electroimants). Una partícula neutra, com per exemple el neutró, no es veu afectada per aquests camps i per tant no pot ser accelerada. Les partícules accelerades són protons, antiprotons, electrons, positrons...

Les partícules no s'acceleren de forma individual sinó en feixos de bilions. Segons quina sigui la seva càrrega, les partícules es veuen atretes cap a les plaques de certa polaritat i repel·lides per les que tenen polaritat inversa. La polaritat de les plaques canvia diverses vegades per segon. Gràcies a l'atracció i la repulsió, en cada placa augmenta una mica la velocitat i per tant també l'energia de les partícules. Després d'uns quants segons, les partícules ja han aconseguit una velocitat molt pròxima a la de la llum per la qual cosa s'han de tenir en compte efectes relati-

vistes com ara l'augment de massa de les partícules segons l'equació $E=mc^2$.

L'energia de les partícules accelerades es mesura en electrovolts (eV), però les energies requerides per estudiar en detall les partícules subatòmiques són tan grans que sovint s'utilitzen els múltiples d'aquesta unitat: 1 milió (1 MeV = 10^6 eV) o mil milions (1 GeV = 10^9 eV). Els acceleradors actuals més potents arriben a energies de milers de GeV (1 TeV = 1000 GeV = 10^{12} eV).

De fet, com més petites siguin les partícules que volem estudiar més altes són les energies necessàries per fer-ho.

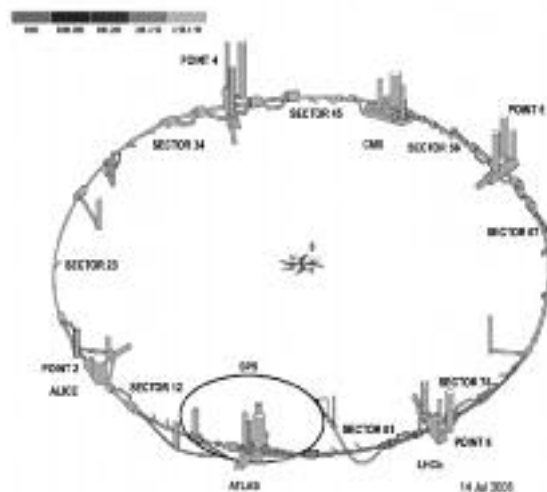
Tant per accelerar-los com per desviar-los fa falta molta més força, força que hauran de fer uns camps magnètics molt més intensos creats amb uns superconductors. Es tracta de milers d'electroimants refrigerats amb heli líquid a -271 °C sota zero, prop del zero absolut. De fet l'estructura metàl·lica ha esdevingut el congelador més gran de la Terra.

Dins del túnel, feixos de protons seran accelerats a velocitats altíssimes i es faran col·lidir. Això permetrà reproduir condicions de densitat d'energia molt grans, properes a les dels instants inicials de la creació de l'univers, el famós Big Bang. D'aquesta manera, es podrà estudiar l'origen de la matèria i posar a prova el model estàndard de física de partícules; és a dir, la teoria vigent que explica el comportament de les partícules elementals i que requereix ser posada a prova per comprovar-ne la validesa.

L'acceleració i la col·lisió de partícules a alta energia genera una informació enorme que és recollida per quatre detectors que envien aquesta informació a una sèrie de centres de computació repartits per Europa, Àsia i Amèrica que emmagatzemen i processen les dades

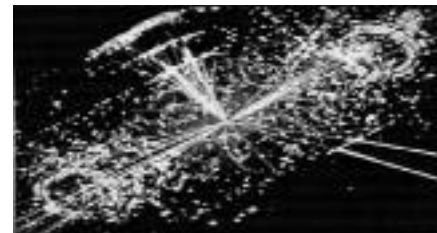
Concretament l'accelerador de partícules del CERN anirà a la recerca del bosó de Higgs, anomenat *la partícula divina*, partícula teòrica que ens explicaria l'origen de la massa.

Han sorgit controvèrsies polèmiques sobre la seguretat de l'experiment relacionades amb la possibilitat que aquest accelerador de partícules pugui generar fenòmens perillosos per a la Terra, com

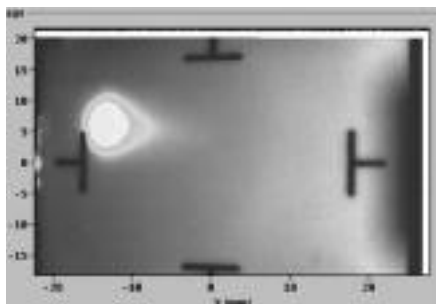
per exemple la creació de forats negres microscòpics, estats de buit inestables o monopols magnètics.

El Grup d'avaluació sobre seguretat de l'LHC (LSAG, sigles en anglès), un grup de físics de partícules que no participen en els experiments de l'LHC, ha publicat un informe en què afirma que l'LHC no comporta cap risc, ja que "l'LHC no farà res que la natura no hagi fet abans milions de vegades".

Però cal dir que no tots els científics hi estan d'acord. De fet el 21 de març el CERN va ser demandat davant el Tribunal federal del districte de Honolulu amb la finalitat d'aturar l'experiment.

Recentment, a final d'agost, el Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg va desestimar una altra demanda interposada per un grup de físics en considerar que l'experiment representa un greu perill per a la humanitat. De fet el CERN es va veure obligat a emetre un comunicat de premsa per desmentir els arguments de la demanda. Les paraules del director general del CERN, el Dr. Robert Aymar, han estat categòriques: "L'LHC és segur, i qualsevol extrapolació de la seva perillositat és pura ficció." Si no hi ha cap problema de darrera hora, l'accelerador de partícules veurà el primer faig fent tombs per circuit congelat el 10 de setembre, amb una petita injecció d'energia de 450 GeV (0,45 TeV).

Trobades Culturals Pirinenques

Per Antoni Pol i Solé

Coordinador general de jornades de la SAC

De Pont de Suert a Ripoll

El 10 de novembre del 2007 es van fer les quartes trobades culturals pirinenques a la sala d'actes de Can Cotori, al Pont de Suert (Ribagorça). El tema escollit per debatre fou *El Pirineu i la creació cultural*. La restauració, la creativitat, la música, els parcs culturals, la recuperació cultural, el teatre i la dansa, la recuperació del bot –la buna o la gaita–, el patrimoni miner, les noves tecnologies, els centres d'art i natura, la programació institucional, el patrimoni fotogràfic i la creació literària foren els temes escollits per aprofundir a partir de la presentació d'experiències concretes.

Una nova aproximació directa i conscient de la gent i les entitats del món de la cultura es va tornar a produir al Pirineu des del Pirineu.

Si el 2004 es tractà *La globalització al Pirineu*, a Sant Julià de Lòria; el 2005, *El Pirineu en xarxa*, a Esterrí d'Àneu, i el 2006 *Models de Pirineu*, a Organyà, el 25 d'octubre proper es tractarà *La comunicació al Pirineu*, a Ripoll.

En el seu sentit més ampli, és a dir: els espais, sistemes i experiències de comunicació i relació al Pirineu en els àmbits natural, social, cultural, econòmic, vies de comunicació viària i ferroviària, de noves tecnologies i mitjans de comunicació social.

Enguany, a més, Ripoll commemora els 1.000 anys de l'abat Oliva, un excel·lent personatge que va comunicar amb tot el seu entorn.

Els Pirineus, com fa mil anys, ens hem de

continuar comunicant, i avui potser més que abans perquè no s'imposi la tendència arrelada dels darrers temps de tenir més coneixement del que passa a 200 quilòmetres de distància que no dels nostres veïns que se'n troben a 20.

Si les telecomunicacions i la recerca són les infraestructures bàsiques al segle XXI, per

al desenvolupament, no només no podem perdre les poques oportunitats de millorar el nostre coneixement sinó que les hem de fomentar i generar-ne de noves.

Les properes i Cinquenes trobades culturals pirinenques, a Ripoll, dissabte 25 d'octubre, ens esperen.

21a Diada Andorrana a Prada

de Conflent en imatges

ACTIVITATS A L'UCE

Inauguració de la XL Universitat Catalana d'Estiu. Marcel Mateu, vicepresident del Consell General dels Pirineus Orientals; Joandomènec Ros, rector de la XL UCE; Josep Huguet, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya; Jean Castex, batlle de Prada, i Marià Torres, conseller de Cultura del Consell Insular d'Eivissa.

Llibre commemoratiu dels 40 anys de l'UCE, editat per Terra Nostra

Carles Miquel exposant la seva ponència "Andorra i l'aigua", en la jornada especialitzada "La gestió dels recursos hídrics als Països Catalans", el 21 d'agost.

La mostra de 40 anys de l'UCE en imatges, al gimnàs del liceu Charles Renouvier, sota la pancarta d'homenatge a Pau Casals i el cartell de Fontseré.

Marc Forné impartint la seva conferència.

Joan Garriga, estudiant a l'UCE d'enguany, llegint una ponència no presencial.

El rètol realitzat per l'artista Jaume Lladó que indica la mostra de la SAC exposada a l'entrada del liceu.

Exposició "25 anys de llibres SAC", amb les portades dels llibres editats per la SAC i en col·laboració amb altres entitats en 25 anys.

Els estudiants de la universitat Carolina, Waldemar Switalski i Michal Augustyn durant al 21 Diada Andorrana

Joan Maluquer, gerent de l'UCE i secretari d'Heptàgon, amb Èric Jover, representant de la SAC a la xarxa Heptàgon.

Vall Roc, seu oficial de l'UCE, encara en obres de rehabilitació, amb els dos edificis annexos a cada costat en construcció. Al fons, el massís del Canigó.

Acte commemoratiu dels 40 anys de l'UCE als principats d'Andorra i Catalunya, el dia 22 d'agost a la tarda. Èric Jover, Angels Mach i Marc Forné per Andorra, i Joandomènec Ros, Josep Espar Tico i Valerià Paül per Catalunya, al gimnàs del liceu Renouvier.

Cloenda: Joan Francesc Denis, exbatlle de Prada, a qui s'homenatja; Joandomènec Ros, rector de la XL UCE; Ernest Maragall, conseller d'Educació de la Generalitat de Catalunya, i l'artista Perejaume, autor del cartell d'enguany.

Francisco Beltrán Lloris

Saragossa, 1955.

Doctorat el 1979, exerceix a la Universitat de Saragossa com a professor titular d'història antiga des del 1983 i, acreditat com a catedràtic, des del 2008, imparteix diverses assignatures d'aquesta matèria, especialment *Història de la Hispània antiga* i *Epigrafia*. A la facultat de Filosofia i Lletres ha desenvolupat els càrrecs de vicedegà d'Ordenació Acadèmica i d'Infraestructures (1995-2001). Forma part del grup d'investigació d'excel·lència *Hiberus*, finançat pel Govern d'Aragó.

Ha realitzat estades de formació i investigació en diverses universitats europees (Munich, Heidelberg, Roma, Oxford); ha organitzat congressos i reunions científiques a Saragossa, Coimbra, Gènova o Empúries; forma part del comitè internacional organitzador dels *Coloquios sobre lenguas y culturas paleohispánicas*; dirigeix la revista *Palaeohispanica*, especialitzada en llengües i cultures antigues de la Península Ibèrica, i la col·lecció *Las ciudades romanas de Hispania*, editada a Roma per L'Erma di Bretschneider; ha

actuat com a investigador principal en quatre projectes amb finançament públic i només com a investigador en altres; coordina la redacció del fascicle espanyol dels *Fontes epigraphici religionis Celticae antiquae* (Viena) i de les inscripcions llatines aragoneses per al *Corpus Inscriptionum Latinarum* (Berlín), i ha dirigit una desena de treballs de recerca i cinc tesis de doctorat.

Va realitzar la seva tesi doctoral sobre la història antiga i les inscripcions de Sagunt, en la qual es va ocupar del començament de la Segona Guerra Púnica i del pas pels Pirineus d'Hannibal, durant el qual es fa referència als andosins. Autor

de més de dos-cents articles i monografies publicats a Europa i Amèrica, el seu àmbit de treball s'ha centrat en l'antiguitat hispana, particularment en el període tardorepublicà i alt imperial, amb particular atenció als fenòmens de contacte cultural. Encara que ha consagrat diversos treballs a qüestions geogràfiques, numismàtiques i històriques en general, el seu camp d'especialització principal és l'epigrafia paleohispànica (celtibèrica i ibèrica) i llatina, tasca en la qual destaquen les seves monografies sobre l'epigrafia llatina de Sagunt (1980), de l'amfiteatre de Tarragona (1991), l'edició del tercer bronze celtibèric de Botorrita (1996) i la coordinació i publicació del col·loqui sobre el naixement de la cultura epigràfica a Occident (1995). És autor o coautor, a més, de *l'Atlas de Historia Antigua* (1987), *Lo mejor del arte romano* (1997), *Los primeros cristianos en Aragón* (2000), *Roma en la cuenca media del Ebro* (2000), *Zaragoza. Colonia Caesar Augusta* (2007), etc.

La seva línia de recerca més recent afecta la irrigació i l'organització rural a l'occident romà en relació amb la *lex riuu Hiberiensis* recollida en el Bronce de Agón, recentment editat al *Journal of Roman Studies* (Londres).

Jordi Pasques i Canut

Jordi Pasques Canut (Oliana, 1964), és excursionista, naturalista i escriptor. Vinculat al món de l'excursionisme i estudis del patrimoni arqueològic, toponímic i natural del Pirineu català i andorrà. Fundador del Grup Excursionista d'Oliana, l'any 1986, entitat de la qual és president. Fundador de l'Associació Cultural Amics dels Pontarrons, per la salvaguarda del patrimoni romànic de l'Alt Urgell. És assessor en recursos naturals i ha desenvolupat estudis de seguiment i conservació de fauna pirinenca amenaçada, dins el programa LIFE II-Trencalòs (*Gypaetus barbatus*), de la Unió Europea. Recupera camins antics i dissenya rutes a peu i en bicicleta de muntanya. Realitza inventaris de patrimoni i reportatges fotogràfics de caràcter etnogràfic i paisatgístic. Entre d'altres participacions,

col·labora en el projecte *Ocupació del sòl i formes del paisatge de muntanya als Pirineus Orientals, de l'antiguitat a l'època medieval*, a la serra del Cadí, dirigit per Josep Maria Palet, de l'Institut Català d'Arqueològica Clàssica. Col·labora en el projecte *L'activitat minerometal·lúrgica antiga, medieval i moderna al vessant nord de la serra del Cadí*, dirigit pel doctor Josep Maria Mata-Perelló, de la Universitat Politècnica de Catalunya. Col·labora en el projecte de definició i investigació del camí de la Sal, entre Car-

dona i el Pirineu francès. Col·labora amb l'Asociación Salinas de Interior, de Sigüenza (Guadalajara), en l'estudi dels salins del Pirineu. Col·labora amb el Gesart (Grup Empordanès de Salvaguarda i Estudi de l'Arquitectura Rural i Tradicional). Col·labora amb l'Arxiu Gavín-Monestir de les Avellaneres en la localització d'imatgeria religiosa i monuments megalítics. Col·labora amb el Servei de Fauna de la Generalitat de Catalunya en el seguiment de les poblacions de gall fer (*Tetrao urogallus*) del Prepirineu català. Col·labora en l'àrea de Territori i Paisatge de l'Obra Social de Caixa Catalunya. Col·labora en el projecte RUNA (Convergència del Mundo Rural i la Naturaleza), de la Fundació Félix Rodríguez de la Fuente (FRF). Ha publicat poesia, prosa i guies excursionistes.

Des de l'any 1992 publica una columna setmanal al *Diari d'Andorra* i col·labora en el suplement *Pirineus* del diari *Segre* i en la revista *Cadípedraforca*.

Lluís Obiols i Perearnau

Adrall, 1985.

Després de realitzar els estudis primaris a la seva localitat natal i els estudis secundaris i el batxillerat a la Seu d'Urgell, inicia els estudis de la llicenciatura en Història a la Universidad Nacional de Educación a Distancia el curs 2003-2004. El curs següent continua aquesta mateixa titulació a la Universitat de Barcelona, on obté la llicenciatura el febrer de 2008. Des del setembre de 2007 cursa un grau superior en Arxivística i Gestió de Documents, a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Des de jove inicia estudis de tipus històric que posteriorment, amb la formació universitària obtinguda, ha pogut revisar i completar. Destaca l'interès en l'estudi de les mines i la central tèrmica d'Adrall, tema sobre el qual publica alguns articles divulgatius en mitjans locals i del qual realitza l'estudi *Conca carbonífera de la Seu d'Urgell* (2004), inèdit.

Alhora, publica articles divulgatius en diferents publicacions periòdiques, sobre temes diversos de tipus històric i patrimonial, sempre relacionats amb l'entorn pirinenc, i específicament alturgellenc.

Paral·lelament, inicia investigacions, encara en curs, sobre l'activitat minera a l'Alt Urgell en diferents èpoques històriques. Va ser en aquest context en el qual va participar en les prospeccions i excavacions arqueològiques dutes a terme a la serra del Cadí (estius 2004 i 2005), emmarcades en el projecte *Ocupació del sòl i formes del paisatge de muntanya de l'antiguitat a l'època medieval: la serra del Cadí*, realitzat per l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica i dirigides per Josep Maria Palet. Igualment, participa en el projecte *L'activitat minerometal·lúrgica antiga, medieval i moderna al vessant nord de la serra del Cadí (municipis de Cava i d'Alàs i Cerc)*, iniciat el 2008 i dirigit per Josep Maria Mata-Perelló.

L'interès per l'activitat minera s'amplia cap a tota l'activitat industrial de la comarca, en la realització de l'Inventari de patrimoni industrial de l'Alt Urgell, coor-

dinat pel Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (2004-2007).

Com a col·laborador de la Universitat Politècnica de Catalunya investiga la mineria del ferro i l'existència de fargues a l'Alt Urgell (2007), i incorpora aportacions inèdites de considerable interès per a la història d'aquesta activitat, presentades al *V Simposio Internacional sobre mineria y metalúrgia històriques en el suroeste europeo* (León, 2008).

Finalment, elabora la nova museologia del Museu de les Trementinaires de Tui-xén, inaugurada el 2008.

Des d'un altre punt de vista, es dedica també al món artístic musical, com a cantant i col·laborador en diferents agrupacions corals a la Seu d'Urgell i Barcelona, i com a director del Cor Brudieu (2003) i del Cor de Caramelles de la Seu d'Urgell (2004). Així mateix, es forma com a director coral en diversos cursos a l'Institut Joan Llongueres de Barcelona (2005-2008). És director també des del 2007 de l'obra de teatre *El Retaule de Sant Ermengol* de la Seu d'Urgell.

Dijous 18 i divendres 19 de setembre del 2008

XIII Trobada transfronterera sobre sensors i biosensors

Organitzada per Institut Català de Nanotecnologia i l'Institut de Nanociència de Aragón. Amb l'ajut de Nanoarcat, Nanobiomed i Societat Andorrana de Ciències. Amb el suport del comú d'Andorra la Vella. Al Centre de Congressos d'Andorra la Vella. Més informació a www.nanoarcat.com

Divendres 26 de setembre del 2008

Conferència

Activitat econòmica i vies de comunicació en època antiga i clàssica a la serra del Cadí

a càrrec de Jordi Pasques i Canut, escriptor, i Lluís Obiols i Perearnau, historiador.

A dos quarts de 8 del vespre a la sala d'actes de La Llacuna Centre Cultural, carrer Mossèn Cinto Verdaguier 4, Andorra la Vella

Amb el suport del ministeri del Portaveu, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats i del comú d'Andorra la Vella

Del diumenge 12 d'octubre al dimarts 14 d'octubre del 2008

18è Congrès de metges i biòlegs de llengua catalana

Trobada quadriennal itinerant multidisciplinària de professionals dels camps de les ciències de la vida i de la salut, de la qual la SAC és entitat convocant junt amb l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, la Societat Catalana de Biologia, Acció Cultural del País Valencià, la Societat Valenciana de Ciències de la Salut Joan Baptista Peset i la Universitat de València.

A l'Auditori Palau de Congressos de Girona, passeig de la Devesa, 35. Més informació i programa a la web www.dibe.cat

Dijous 16 d'octubre del 2008

Conferència

Los andosinos ¿una antigua etnia pirenaica?

a càrrec de Francisco Beltrán Lloris, doctor en història i professor del departament de Ciències de l'Antiguitat de la Universitat de Saragossa.

A les 8 del vespre, a la sala d'actes de La Llacuna Centre Cultural, carrer Mossèn Cinto Verdaguier 4, Andorra la Vella

Amb el suport del ministeri del Portaveu, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats i del comú d'Andorra la Vella

Dissabte 25 d'octubre del 2008

5s Trobades culturals pirinenques, a Ripoll (Ripollès) "La comunicació al Pirineu. Els espais, sistemes i experiències de comunicació i relació al Pirineu en els àmbits natural, social, cultural, econòmic, vies de comunicació viària i ferroviària, de noves tecnologies i mitjans de comunicació social."

organitzades pel Centre d'Estudis del Ripollès junt amb el Col·lectiu Pirineu Cultural, l'Institut d'Estudis Ceretans, l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu, el Centre d'Estudis Ribagorçans i la Societat Andorrana de Ciències. Tot el dia, de 10.00 a 19.00 h. Assistència lliure i gratuïta.

Data per confirmar

Presentació del llibre

Papers de Recerca Històrica número 5

edició publicada amb el suport del ministeri del Portaveu, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats i de Banca Privada d'Andorra.

A les 6 de la tarda, a la sala d'actes de Banca Privada d'Andorra, av. Carlemany 119, Escaldes-Engordany (entrada per l'aparcament carrer Sant Antoni)

Liurament dels premis Àgora Cultural 2008